

Sala i Vila, Carles: **Kornelijeva izmenjevalnica neverjetnic.**

Prev. Veronika Rot. Ilustr. Javier Andrada, Hlebce: Zala, 2019, 158 str.

| P – 2. stopnja

| Zdravilci | Magija | Dobrodelnost | dedki | dekleta | fantastika | fantje | konflikti | prijateljstvo | tujci | vasi | življenjska modrost

Zgodba nas popelje v zakotno gorsko vasico Krivačino. Vanjo le redkokdaj zaidejo obiskovalci, toda nekega dne po poti iz doline prideta nenavadna prišleka. Kornelij je resnoben starec, Tobija dobrosrčen deček. V vasi se spoprijateljita z deklico Morjo in njenim slepim dedkom, ki razume govorico vetra. S prihodom Kornelija in Tobija se življenje v Krivačini spremeni. V Ozki hiši starec in deček odpreta nenavaden lokal: izmenjevalnico neverjetnic. Ta naj bi vsem vaščanom prinesla same dobre reči, srečo, ravnovesje in razumevanje. Vaščani so sprva nejeverni, kmalu pa izmenjevalnica zaživi, dokler Krivačincev ne preslepita pohlep in zavist in se ne vname pepir ...

Kornelijeva izmenjevalnica neverjetnic **otrokom razkriva slabosti odraslih, odraslim pa nastavlja ogledalo.** Nekateri podobe nam izvabijo nasmeh, ob drugih se zamislimo.

<https://zalozba-zala.si/knjiga/kornelijeva-izmenjevalnica-neverjetnic/>

Na koncu knjige sta zelo simpatični prvoosebni predstavitvi pisatelja in ilustratorja. Pisatelj Carles Sala i Vila zaključí, da »pisanje ne bi zamenjal z ničimer na tem svetu. Veste zakaj? Ker je s pisanjem tako kot s Kornelijevo izmenjevalnico neverjetnic: nič ni nemogoče!« Ilustrator Javier Andrada pa takole: »Z risbami ali slikami lahko tako kot z besedami predstaviš dejanskost, stvari, ki so okoli nas, pa tudi čustva, to, kar si predstavljamo, in vse, kar obstaja v naši domišljiji ... Če ne verjamete, preverite v izmenjevalnici neverjetnic!«

Spodbude za branje:

- Morda gornji zapis, ki je natisnjen tudi na hrbtni strani knjige?
- Ali pa ta kratki citat: **»Nisem vedel, da je nemogoče, pa sem se tega lotil.«**
- Morda pa tale citat? »Zdi se, da so nekateri ljudje prišli na ta svet zato, da bi ga spremenili; da bi utrli nove poti in naredili življenje v tem kotičku vesolja še nekoliko bolj posebno. Nekega dne sem imela to srečo, da sem spoznala takega človeka, posebnega, edinstvenega, neprimerljivega; moža, ki je prihajal od zelo daleč, morda celo iz nekega drugega obdobja. Človek z imenom, ki ti je odmevalo po glavi, kadar si ga slišal. Moža, ki mu je bilo ime: KORNELIJ.«
- Mene posebej očara, ker zgodbo pripoveduje deklica, vnučka slepega starega očeta, ki pa občuti vse, kar je očem nevidno.
- Knjiga je za samostojno branje morda najbolj primerna **za otroke v 2. triletju**, ampak **odrasli bi jo lahko v nadaljevanjih bral otroku v predšolskem obdobju**, otrok bi najbrž užival v čudežnih pravljicnih elementih, odrasli pa v poetičnosti zgodbe in številnih življenjskih modrostih.
- Jaz bi se zagotovo odločila, da zgodbo berem v nadaljevanjih mlajšim otrokom ... Nič jih ne bi spraševala, kaj občutijo in kako razumejo zgodbo ... samo uživali bi ... No, ja, če bi kdo kaj vprašal, bi že poskušala odgovoriti in prisluhnila bi otroku, če bi želel kaj povedati, to že ... sicer bi pa samo brala in uživala skupaj s svojimi mladimi poslušalci ☺ Glasno branje ni le vstop v literarne svetove, je tudi uživanje v bližini ... je dejanje in dajanje ljubezni. Je pač ena od »neverjetnic«, za katero vam privoščim, da bi jo izkusili. ☺
- Otroke v 2. triletju bi spodbujala, naj povedo, kaj vse bi iz svojega življenja in iz sodobnega življenja sploh odnesli v Kornelijevo izmenjevalnico. Katerih neverjetnic bi si želeli? (Drži namreč, da *Kornelijeve izmenjevalnice neverjetnic* otrokom razkriva slabosti odraslih, odraslim pa nastavlja ogledalo. In tudi to, *da nam nekatere podobe izvabijo nasmeh, ob drugih se zamislimo.*)